

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17Pc/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120204896
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Máčajová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120204896.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Johanou Máčajovou v právnej veci navrhovateľky: P. Q. W., H., T., A., XX.XX.XXXX, X. XXXX/XX, W. O., zast. advokátkou: JUDr. Eva Koleničová, advokátka so sídlom Paulínska 20, Trnava, proti odporcovi: T.Y. W., A., XX.XX.XXXX, W. X. XXXX/XX, W. O., zastúpený: AK GRUJBÁR s.r.o., so sídlom A. Štekára 8255/50, Trnava, o určenie vyživovacej povinnosti na manželku, takto

rozhodol:

I. Súd návrh na určenie výživného pre manželku **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa podaným návrhom zo dňa 17.06.2020 domáha určenia vyživovacej povinnosti manžela na manželku vo výške 100,- Eur mesačne vopred k rukám navrhovateľky, vždy do 15. dňa v mesiaci. V podanom návrhu si zároveň uplatnila nárok na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia návrhu vyplýva, že s odporcom uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX v I.. Počas manželstva sa im narodilo maloleté dieťa - T. W.. Od októbra 2019 pracuje odporca v Rakúsku ako vodič dodávky, spočiatku chodil domov na 3 dni, následne prišiel domov, aby navrhovateľke pomohol s maloletým dieťaťom, keďže navrhovateľka bola po operácii chrbtice, mala ochrnutú ľavú nohu a hrozilo, že jej ochrnie aj pravá noha. Od marca 2020 však odporca nebol na Slovensku (vzhľadom na zatvorené hranice kvôli COVID-19), o navrhovateľku sa odporca nezaujíma vôbec, o maloleté dieťa veľmi sporadicky (naposledy sa odporca ozval po 3 týždňoch). Väčšina telefonátov končí vulgarizmami zo strany odporcu, a to z dôvodu, že navrhovateľka sa snaží vyriešiť situáciu ohľadom úhrady účtov.

Navrhovateľka a odporca vlastní rodinný dom v W. O.. Na financovanie domu si zobrali hypotéku, výška mesačnej splátky je 340,57 Eur. Odporca posielal mesačne peniaze v rozmedzí 500 - 600,- EUR. Navrhovateľka uviedla prehľad výdavkov na domácnosť: hypotéka- 340 Eur, Pôžička- 62,81 Eur, Pôžička- 53,22 Eur, Energie- 152,08 Eur (Plyn-59 Eur, Elektrina- 36,50 Eur, Voda- 33 Eur, internet a TV-18,94 Eur, RTVS- 4,64 Eur). Spolu ide o sumu- 608,68 Eur.

Suma, ktorú navrhovateľ zaslal, tak nepostačuje ani na pokrytie nákladov na domácnosť, rozdiel musí navrhovateľka pokryť zo svojho príjmu, pričom jej nezostávajú peniaze na financovanie stravy, domácnosti a na maloleté dieťa. Pred narodením pracovala navrhovateľka ako dispečerka medzinárodnej kamiónovej dopravy v L., X..H..E., s priemerným čistým príjmom 700,- Eur. Aktuálne poberá rodičovský príspevok 370,- Eur a prídavok na dieťa 24,95 Eur. Odporca pracuje ako vodič dodávky v Rakúsku s príjmom cca 1.000 -1.200,- Eur. Výdavky na dieťa predstavujú celkovo cca 300 Eur mesačne, výdavky navrhovateľky predstavujú cca 420 Eur mesačne (strava 100,- Eur, hygienické potreby 100,- Eur, výživové doplnky 100,- Eur, oblečenie 50,- Eur, ostatné- mobil a iné 70,- Eur). Po operácii chrbtice chodila na rehabilitácie, k fyzioterapeutovi, má stále bolesti, musí cvičiť, berie výživové

doplnky, momentálne býva so synom u rodičov, ktorí jej pomáhajú so starostlivosťou o syna. Maloleté dieťa nemá zdravotné problémy, náklady na jeho výživu sú v bežnej výške zodpovedajúcej jeho veku. S poukazom na § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine má za to, že sú splnené všetky predpoklady pre určenie výživného pre navrhovateľku - manželku, pričom táto má nepriaznivý zdravotný stav, musí sa starať o maloleté dieťa, nemá možnosti ani schopnosti sa aktuálne zamestnať alebo nájsť iný zdroj príjmu na uhrádzanie svojich nevyhnutných nákladov na život. Navrhovateľka navrhuje, aby odporca prispieval na jej výživu sumou vo výške 100,- EUR mesačne. Ako dôkazy priložila fotokópiu sobášneho listu a rodného listu.

3. K podanému návrhu sa vyjadril odporca, návrh považuje za nedôvodný a navrhuje ho zamietnuť. Odporca je zamestnaný u českého živnostníka v Rakúsku p. U. F. ako šofér dodávky. Odporca každý mesiac posielal na účet navrhovateľky sumu v rozmedzí 500-600,- Eur na úhradu potrieb rodiny. Odporca menej ako 550,- Eur mesačne nikdy navrhovateľke neposlal, vždy to bolo od 550,- Eur viac. Odporca ma z predchádzajúceho vzťahu ďalšie dieťa, a to maloletého syna X. W., A.. XX.XX.XXXX. Rozsudkom OS Trnava sp. zn. 10P/10/2015-89 zo dňa 29.06.2015 je odporca povinný plniť si vyživovaciu povinnosť voči mal. X. W. vo výške 110,- Eur mesačne a túto si riadne plní. Odporca v čistom zarobí približne 830,- Eur. Nie je pravdou, že odporca si neplní vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke. Navyše si odporca ešte musí platiť aj mobilný telefón mesačne 50,- Eur a zvyšok mu ostáva pre osobnú potrebu. Výdavky uvádzané navrhovateľkou na ňu aj maloleté dieťa sú nadhodnotené, nereálne, pričom navrhovateľka na strane odporcu neuvádza žiadne výdavky. Odporcovi po úhrade výdavkov na domácnosť a inej vyživovacej povinnosti ani zďaleka nezostáva na svoje výdavky taká suma, akú si vyžaduje navrhovateľka.

Odporca vo vyjadrení poukazuje, že navrhovateľka uvádza mesačne náklady: na domácnosť 608,- Eur, na navrhovateľku 420,- Eur, na mal. ročné dieťa 300,- Eur, spolu 1328,- Eur, pričom príjem domácnosti bol doteraz 830,- Eur + 370,- Eur + 24,95 Eur spolu 1225,- Eur. Odporcovi nie je zrejmé, keď on z viac ako 80% príjmu hradí všetky náklady na domácnosti a iné výdavky, na základe čoho navrhovateľka žiada výživné.

Odporca poukazuje na to, že navrhovateľka dobrovoľne opustila spoločnú domácnosť v marci 2020 a odsťahovala sa k svojim rodičom do T. A. Q., odporca aj keď nie je na Slovensku prítomný, uhrádza stále mesačne platby za spoločnú domácnosť, hoci ju navrhovateľka dobrovoľne neužíva. Podanie navrhovateľky považuje za šikanózne, mesačné výdavky na seba a mal. dieťa za nereálne, nezodpovedajúce skutočnosti, pričom odporca podal na Okresnom súde Trnava návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, a to: sobášny list, rodný list maloletého syna, potvrdenia ÚPSVaR, zápisnica z pojednávania vo veci sp. zn. 27Pc/35/2020, návrh na rozvod manželstva vedený pod sp.zn. 39P/43/2020, rozsudok súdu č.k. 10P/10/2015-89 zo dňa 29.6.2015, pracovná zmluva otca, výplatné pásky otca, potvrdenie neurologickej ambulancie, výsluch navrhovateľky a odporcu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

5. Z predloženého sobášneho listu súd zistil, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX, Q. I., manželstvo je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu I., manželstvo doposiaľ trvá.

6. Na tunajšom súde je vedené konanie o rozvode manželstva pod sp. zn. 39P50/2020 účastníkov konania, vo veci doposiaľ nebolo rozhodnuté.

7. Rovnako je vedené konanie o výživnom na maloletého syna T. W., A.. XX.XX.XXXX, sp. zn. 27/P35/2020, vo veci rovnako nie je doposiaľ rozhodnuté.

8. Rozsudkom OS Trnava sp. zn. 10P/10/2015-89 zo dňa 29.06.2015 bola odporcovi uložená povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť voči mal. X. W., A.. XX.XX.XXXX, vo výške 110,- Eur.

9. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava súd zistil, že navrhovateľka je poberateľkou rodičovského príspevku za rok 2020 vo výške 370,- Eur, ako aj prídavku na dieťa vo výške 24,95 Eur, v úhrne tak príjem navrhovateľky predstavuje sumu 395,- Eur.

10. Z potvrdenia neurologickej ambulancie navrhovateľky vyplýva, že pacientka bola cca pred rokom operovaná z dôvodu poškodenia driekových a medzistavcových platničiek s radikulopatiou, po operácii

trpí niekedy bolesťami v krížoch , absolvovala rehabilitácie, ktoré sú naďalej odporúčané spolu s fyzioterapiou ambulantnou cestou.

11. Z pracovnej zmluvy odporcu so zamestnávateľom p. U. F., H., Rakúska republika vyplýva, že pracovný pomer vznikol dňa 11.11.2019, odporca vykonáva činnosť vodiča- riadenie vozidla, nakladacie a vykladacie práce, údržbu vozidla, kontrola stavu vozidla. Hrubá mesačná mzda predstavuje sumu 754,- Eur pri týždennom pracovnom čase 20 hodín. Čistá mzda za mesiac 12/2019 bola v sume 752,- Eur, za 1/2020 suma 797,- Eur, 2/2020 suma 814,- Eur, za 3/2020 suma 832 Eur, za 4/2020 suma 832,- Eur, za 5/2020 suma 832,- Eur, za 6/2020 suma 1.212,- Eur, za 7/2020 suma 814,- Eur.

12. Zástupkyňa navrhovateľky v rámci prednesu návrhu uviedla, že navrhovateľka sa celodenne stará o spoločné dieťa. Okrem toho jej neumožňuje sa zamestnať aj jej zdravotný stav, bola operovaná na chrbticu, 03.10.2020 ide opakovane na magnetickú rezonanciu, kde sa bude prehodnocovať jej zdravotný stav. Navrhovateľka je obmedzená v dvíhaní ťažších vecí, čo jej značne komplikuje starostlivosť o dieťa, zo strany otca v tomto ohľade nie je žiadna pomoc. Nárok vyvodzuje z potenciality príjmu otca, z jeho možnosti a schopnosti, nakoľko ide o zdravého muža, ktorý je zamestnaný len na 20 hod. týždenný pracovný čas a podľa obvyklých príjmov v oblasti, v ktorej otec pracuje, sa tento pohybuje v sume priemerne 1.500,-Eur a viac + príplatky a stravné lístky. Rozdielnosť životných úrovní manželov vyvodzuje z toho, že štátne dávky, ktoré sú matke poskytované, nepokrývajú jej náklady na život, ako sú dôstojná strava, oblečenie, liečba, ako aj to, že aktuálne matka nemôže sama bývať v jednej domácnosti, má zvýšené náklady na rehabilitácie, ktoré nemôže postupovať v takej miere, ako je odporúčané, mala tiež podstúpiť kúpeľnú liečbu, ktorú si však nemohla dovoliť, na túto nenastúpila a jej životnú úroveň podstatne znižuje skutočnosť, že sa stará o spoločné dieťa výlučne sama a napriek tomu, že rada by si zvýšila svoj príjem prácou, toto nie je možné z jej strany. Otec pravidelne uhrádza sumu 550,-Eur, uvedenú sumu si sám otec určil na spoločné úvery a domácnosť, pričom táto suma nepokrýva všetky náklady a matka tak musí vynakladať sumu cca 60,-Eur na splnenie spoločných záväzkov. V spoločnom dome navrhovateľka nebýva, nakoľko sa odsťahovala k rodičom, keďže potrebovala fyzickú pomoc, ktorú jej neposkytoval manžel. Po odpočítaní sumy, ktorú musí navrhovateľka doplatiť, nie je reálne, aby plnohodnotne vyživila seba a dieťa, účelom tohto konania nie je akýsi zárobok matky na otcovi, ale len to, aby mohla dôstojne žiť. Dáva do pozornosti, že k dnešnému dňu na výživnom otec neuhrádza žiadnu čiastku.

13. Navrhovateľka v rámci výsluchu uviedla, že odporca zarábala fixne za deň 60,-Eur, čo za 20 pracovných dní predstavuje sumu 1.200,-Eur, boli dohodnutí tak, že to je na ruku. Za ubytovanie vraj neplatil, jediné za čo platil, je strava. Ona má vysokoškolské vzdelanie II. stupňa. Do nástupu na RD pracovala ako dispečerka, jej posledný príjem bol 1.100,-Eur brutto. Na rodičovskej dovolenke plánuje byť 3 roky. Do 2/2020 žili v spoločnej domácnosti, v zahraničí manžel začal pracovať asi v 10/2019, po operácii 9/2019 by mala pravidelne absolvovať cvičenia u fyzioterapeuta, vypomáhajú jej rodičia, ktorí sú na dôchodku.

14. Zástupca odporcu na pojednávaní v rámci vyjadrenia sa k návrhu uviedol, že predmetnú žalobu považuje za nedôvodnú, účelovú a v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na § 71 od. 1 ZR manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť, nie je jednostrannú. Nenastala skutočnosť, že by jeden z manželov neplnil vyživovaciu povinnosť. Má za to, že zo strany navrhovateľky nie je aktívna legitímácia, lebo jej životná úroveň nie je nižšia oproti životnej úrovne odporcu, pričom nie je daná ani vecná legitímácia, pretože odporca si vyživovaciu povinnosť plní. Ide len o subjektívny pocit navrhovateľky, ktorá sa dobrovoľne odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Upriamujem pozornosť na náklady v návrhu výživové doplnky a hygienické potreby po 100,-Eur, takéto sumy si jeho klient nemôže dovoliť, a pritom pracuje a zabezpečuje rodinu. V zamestnaní nebráni navrhovateľke ani skutočnosť, že sa stará o dieťa, keďže žije v domácnosti spoločne s rodičmi, ktorí jej s dieťaťom pomáhajú.

15. Odporca v rámci výsluchu na pojednávaní uviedol, že momentálne výživné na syna neplatí, lebo nemá z čoho, platí 550,-Eur na domácnosť. Pracuje ako šofér dodávky, pracuje 5 dní. Nakladá vo Viedni, potom je presun do Grazu, tam vynakladá a čaká na nakládku. Práca je celodenná, vrátane čakania. V predchádzajúcej práci zarobil 1.100,- 1.200,-Eur netto, to bola práca, ktorú vykonával 19 h. denne, táto linka skrachovala, pracovný pomer skončil dohodou. Uviedol, že on by si aktuálne kúpeľnú liečbu tiež nevedel dovoliť, tiež má problémy s chrbticou a osobné problémy. Lekára dlhodobo nenavštívil, nemá čas. Počas trvania manželstva ho manželka nenabádala na zmenu zamestnania kvôli príjmu, skôr kvôli tomu, aby boli spolu, aj on sám mal záujem. Hľadal si aj na Slovensku prácu v 5/2019, pracoval

asi 4 mesiace, neskôr zistil, že zamestnávateľ ho neprihlásil do zdravotnej a sociálnej poisťovne, v dôsledku čoho má exekúciu, chýba mu splatiť dve splátky po cca 40,-Eur. Sám sa zaujímal o zmenu práce, požiadavky sú jazykové, ovláda iba základy nemeckého jazyka, ak ide o lepšie platenú prácu v zahraničí, je požiadavka na živnostenské oprávnenie. Momentálne nemá inú možnosť.

16. Podľa ust. § 71 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

17. Pri určení výživného podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

19. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva, je viazaná na právnú existenciu manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Zásadne teda trvá počas celého trvania manželstva. Bez ohľadu na to, či manželia spolu žijú alebo nie, vyžaduje sa, aby mali rovnakú životnú úroveň. Aj pre priznanie výživného od manžela však platí ustanovenie § 75 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Je potrebné spoľahlivo zistiť dôvody, ktoré viedli niektorého manžela k neplneniu vyživovacej povinnosti.

20. Návrh na určenie vyživovacej povinnosti voči manželovi možno podať nielen vtedy, ak na strane jedného z manželov existuje sociálna odkázanosť, ale aj vtedy, ak je spravodlivé dorovnať ich životnú úroveň.

21. Zákon o rodine umožňuje jednému z manželov domáhať sa na súde určenia rozsahu vyživovacej povinnosti voči druhému manželovi, ktorý si neplní vyživovaciu povinnosť. Rozsah vyživovacej povinnosti by mal byť určený tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká, pričom v danom prípade nejde len o rovnosť zárobku jednotlivých manželov, ale je potrebné zobrať do úvahy aj osobné majetkové pomery manželov, aj ostatné skutočnosti, ktoré majú vplyv na životnú úroveň manželov. Pri určení výšky manželského výživného sa pritom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného.

22. Základným predpokladom pre určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi v zmysle § 71 ods.1 Zákona o rodine je, že ich životná úroveň nie je v zásade rovnaká a že jeden z manželov si túto vyživovaciu povinnosť neplní. Pojem „v zásade“ rovnaká životná úroveň manželov neznamená mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti manželov. Pre záver o životnej úrovni manželov nie sú preto rozhodujúce len ich osobné, príjmové, majetkové pomery, ale aj zvýšené výdavky v súvislosti s namáhavosťou práce manžela, od ktorého sa výživné požaduje napr. na regeneráciu sily a treba prihliadnuť na výdavky spojené so starostlivosťou o maloleté deti a o domácnosť, na neplnenie si vyživovacej povinnosti. Prvoradým dôvodom je však skúmanie, či by výživné nebolo v rozpore s dobrými mravmi.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, súd zamietol návrh navrhovateľky na určenie výživného pre manželku, nakoľko tento posúdil ako nedôvodný. Bolo povinnosťou navrhovateľky preukázať, že sú splnené zákonné podmienky tak na strane navrhovateľky, ale i na strane jej manžela, od ktorého sa platenia výživného domáhala na to, aby súd mohol uložiť povinnosť uhrádzať výživné pre navrhovateľku.

24. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že účastníci konania sú manželmi, na tunajšom súde bol podaný návrh na rozvod manželstva, vo veci doposiaľ nebolo rozhodnuté. Manželka navrhovateľa v súčasnosti je na rodičovskej dovolenke s ich spoločným maloletým synom, poberá rodičovský príspevok 370,- Eur a prídavok na dieťa 24,95 Eur. Odporca pracuje v Rakúsku, jeho priemerný mesačný príjem

zistený z predložených výplatných pásov za mesiace 12/2019 až 07/2020 je 860,- Eur. Nesporné medzi účastníkmi konania bola skutočnosť, že manžel mesačne posielal manželke sumy vo výške cca 550-600,- Eur na financovanie rodinného domu, pričom celkové náklady na dom predstavujú sumu 609,- Eur. Odporca má 2 vyživovacie povinnosti, navrhovateľka má jednu vyživovaciu povinnosť, o spoločného syna sa navrhovateľka celodenne stará, navrhovateľka je po operácii chrbtice, má naďalej bolesti, ktoré jej sťažujú starostlivosť o syna, z uvedeného dôvodu sa presťahovala zo spoločného domu k rodičom.

25. Pre porovnanie životnej úrovne oboch manželov súd vykonal prepočet ich príjmov a nákladov, ktoré v mesiaci nevyhnutne vynakladajú. Ak by súd vychádzal z ustálenej súdnej praxe ohľadne výšky výživného na maloleté deti, ktorá sa pohybuje v rozmedzí cca 20-25% z príjmu povinného rodiča, pri preukázanom príjme otca cca 860 Eur, predstavuje suma 20-25% z príjmu odporcu cca 172- 215 Eur, túto sumu v úhrne by mal platiť odporca na výživné na jeho 2 maloleté deti. Ak by sme zobrali do úvahy strednú sumu vypočítaného výživného, t.j. 190 Eur, potom po odpočítaní uvedenej sumy predpokladaného výživného na maloleté deti zostáva otcovi suma 670 Eur (860-190 Eur). Ak odporca každý mesiac uhradza na náklady na domácnosť pravidelne mesačne sumu 550,- Eur, zostáva mu cca 120 Eur. Táto suma by mala pokrývať všetky jeho náklady na bývanie, stravu, ošatenie, hygienu, zdravotnú starostlivosť a iné potreby.

26. Na porovnanie, ak vychádzame z príjmu matky predstavujúceho rodičovský príspevok vo výške 370,- Eur a prídavok na dieťa 24,95 Eur, celkovým príjmom navrhovateľky je tak suma vo výške cca 400,- Eur. Ak by sme rovnako matke vyčíslili výživné na 1dieťa vo výške cca 20-25% z jej príjmu, išlo by o sumu cca 80-100 Eur. Ak matka dopláca zvyšok nákladov na domácnosť vo výške 60,- Eur, odpočítaním uvedeného a výživného z jej príjmu jej tak zostáva suma 250 Eur (400-90-60). Z uvedeného výpočtu tak vyplýva, že suma, ktorá každému z manželov zostáva po úhrade primárnej vyživovacej povinnosti na maloleté deti a po úhrade nákladov na domácnosť, nezodpovedá nároku navrhovateľky na dopĺcanie výživného na manželku zo strany manžela, nakoľko po odpočítaní uvedených nákladov sa javí, že manželke dokonca zostáva viac voľných prostriedkov na vlastnú potrebu ako manželovi.

27. Ani námietka navrhovateľky o potencialite príjmu manžela, a teda, že manžel by mohol vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti zarábať viac neobstojí, nakoľko súd vykonal uvedený prepočet z príjmu aj za situácie, ak by manžel zarábal v čistom sumu vo výške 1.100 Eur, ktorá suma zodpovedá hrubému príjmu cca 1.400,- Eur. V takomto prípade by sa výška výživného na 2 deti pohybovala v rozmedzí 220-275 Eur. Stredná hodnota predstavuje sumu 247,- Eur. Po odpočítaní výživného na maloleté deti v sume 247,- Eur a nákladov na domácnosť 550,- Eur zostáva manželovi suma cca 300 Eur (1.100-247-550), ktorá suma stále zodpovedá v zásade rovnakej životnej úrovni oboch manželov, keď navrhovateľke zostáva suma 250,- Eur (viď hore). Z uvedeného dôvodu bolo bez právneho významu a čisto hypotetické preukazovanie skutočnosti, či by odporca svoju doterajšiu prácu bol ochotný zameniť za prácu s vyšším príjmom zodpovedajúcu jeho možnostiam, čím by mohol zvyšovať životnú úroveň tak seba a následne aj svojej manželky. Rovnako nedôvodná tak bola námietka o vzdaní sa predchádzajúceho vyššie plateného zamestnania s príjmom cca 1.200,- Eur, keď navyše odporca uviedol, že linka, na ktorej v uvedenom predchádzajúcom zamestnaní pracoval, skrachovala a pracovný pomer bol ukončený dohodou. V konaní navyše nebolo preukázané, že by životná úroveň, okrem porovnania zárobkových pomerov manželov, bola rozdielna z iného dôvodu, napr. nebolo preukázané vlastníctvo nehnuteľností, resp. iných cenných vecí odporcom, ktoré by jeho životnú úroveň zvyšovalo.

28. Súd tak pri posúdení predmetného návrhu uzatvoril, že životná úroveň oboch manželov je v zásade rovnaká, resp. životná úroveň odporcu nie je vyššia, pričom odporca si vyživovaciu povinnosť voči manželke aj riadne plní, a to aj tým, že pravidelne prispieva na spoločnú domácnosť sumou minimálne 550, Eur mesačne. Skutočnosť, že navrhovateľka uviedla náklady na svoje potreby vo výške 400,- Eur mesačne súd vyhodnotil za nadhodnotené a navyše nepreukázané, napr. náklad na hygienické potreby mesačne 100,- Eur. V zásade platí, že potreby oprávnenej osoby musia byť predovšetkým úmerné rovnako schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom osoby povinnej, ak by aj navrhovateľka mala vysoké životné náklady, o tieto sa potom musí pričiniť aj sama, resp. musí ich prispôsobiť svojim možnostiam. Námietky ohľadne neplnenia vyživovacej povinnosti odporcu k maloletému dieťaťu nie sú predmetom tohto konania, toto je predmetom samostatne podaného návrhu.

29. Základná požiadavka na to, aby podanému návrhu bolo možné vyhovieť, a to preukázanie nerovnosti životných úrovní manželov v konaní nebola preukázaná, rovnako nebola preukázaná ani skutočnosť, že vyživovacia povinnosť nebola povinnou osobou plnená, na základe uvedeného súd návrh zamietol.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku a v prípade starostlivosti o maloletú a styku s maloletou návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 a nasl. CMP).